

4. Бокша Н. І. Досвід професійної орієнтації молоді на інженерні спеціальності в країнах Центрально-Східної Європи / Н. І. Бокша // Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Педагогіка та психологія»: збірник наукових праць / гол.ред. Г.В. Товканець. – Мукачево : МДУ, 2017. – Випуск 2(6). – С.197-199.

5. Педан Ю. Ф. Система роботи з творчо обдарованою молоддю в обласній природничій школі учнівської молоді Дніпропетровської області / Ю.Ф. Педан // Формування компетентностей еколого-натуралістичного напрямку позашкільної освіти відповідно до ключових вимог «Нової української школи» : збірка матеріалів Всеукраїнського семінару-наради (6-8 вересня 2017 р.). – Волинь, Луцьк, 2017. – С. 50-57. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://issuu.com/nenc/docs/novac-pnz2017>

УДК 368:61(477)

БОРА Н. Ю.,
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах фінансування медичної галузі в Україні, медичні установи потребують реального фінансування, яке, на жаль, державний бюджет не може покрити самотужки для подальшого функціонування галузі, а саме: на оновлення матеріально-технічної бази, на повноцінне забезпечення пацієнтів медикаментами, забезпечення населення необхідною кількістю вакцин та врешті-решт надання якісної медичної послуги. Тобто фінансових ресурсів, які державний бюджет передбачає для фінансування медицини, не вистачає на ефективне медичне обслуговування.

Страхова медицина охоплює фінансування наукових досліджень, підготовку медичних кадрів, витрати на розвиток матеріально-технічної бази лікувальних закладів, надання медичної допомоги населенню. Вона базується на таких принципах, як економічна і соціальна захищеність середніх і малозабезпечених верств населення, гарантованість прав кожного громадянина на якісну медичну допомогу, обов'язковість внесків як фізичних, так і юридичних осіб [5].

Важливим елементом системи страхової медицини є медичне страхування. Медичне страхування (Medical Insurance) - це форма особистого страхування, що гарантує громадянам отримання медичної допомоги при настанні страхової події за рахунок нагромаджених страхових фондів [1]. Основною ціллю медичного страхування є забезпечення застрахованій особі надання медичної допомоги на випадок настання страхового випадку та фінансування профілактичних заходів за рахунок страхових фондів. Медичне страхування поділяється за формами на обов'язкове медичне страхування і добровільне медичне страхування. Вирішальну роль у реформуванні системи медичної допомоги України відіграє перехід до обов'язкового медичного страхування.

Дієва медична реформа повинна вирішити проблеми мінімізації випадків

смерті в результаті певних захворювань: серцево-судинної системи, ранньої діагностики онкологічних захворювань, створення умов для ефективного медичного втручання та надання якісної медичної послуги.

З соціально-економічної точки зору, медичне страхування є однією з найважливіших складових національних систем охорони здоров'я [4]. Актуальність даного питання полягає у тому, що медичне страхування є формою захисту від ризиків, що загрожують найціннішому в особистому та громадському відношенні – здоров'ю та життю людини.

Медичне страхування як форма соціального захисту у сфері охорони здоров'я представляє собою гарантії забезпечення медичною допомогою за будь-яких обставин, у тому числі у зв'язку із хворобою та нещасним випадком. До теперішнього часу визначаються три основні види фінансування охорони здоров'я: державне, обов'язкове та добровільне.

Запропонована система заходів, спрямованих на запровадження і розвиток страхової медицини в Україні, дозволить створити умови для найбільш повного задоволення потреб населення в одержанні доступної і високоякісної медичної послуги; суттєво зменшити навантаження на державний та місцеві бюджети; зменшити частку тіньової медицини в системі медичного забезпечення.

На сьогоднішній день, дуже важливо, щоб Україна при запровадженні страхової медицини, нової системи надання медичної допомоги, введення платної медицини та системи оплати за надані послуги перейняла позитивний світовий досвід та врахувала ті помилки, через які пройшли інші країни. Адже нині в галузі охорони здоров'я України виникає певний дисонанс: з одного боку, стаття 49 Конституції України гарантує кожному громадянину доступ до якісної та безкоштовної медичної допомоги [2], а з іншого боку, прийняття Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення». Тут виникає певна юридична дискусія з приводу протиріч вищезазначеного Закону та Конституції України.

Отже, підвівши підсумки, нашого дослідження, можемо дійти наступного висновку: потрібна абсолютна перебудова галузі системи охорони здоров'я і вона повинна починатися з укріплення фінансової основи галузі, із зміни загальної схеми фінансування, що передбачає обов'язковий перехід від бюджетної системи фінансування до змішаної бюджетно-страхової системи, що фінансується при активній участі підприємств, установ, організацій різних форм власності з елементами добровільного медичного страхування населення.

Література

1. Закон України "Про страхування" №85/96 від 07.03.1996 р. зі змінами і доповненнями // Вісник Верховної Ради України, 1996. - №18. – С. 78.

2. Баєва О.В. Менеджмент у галузі охорони здоров'я: навч. посіб. – К. : Центр учбової допомоги, 2008.

3. Баєва О. Формування державних вимог до організаційної компетентності менеджерів підприємств і організацій у менеджерів підприємств і організацій у галузі охорони здоров'я [Електрон.ресурс]. – Режим доступу : <http://koha.tntu.edu.ua/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=41267>

4. Богусловський Є.І., Шибалкіна Ю.С. Медичне страхування в Україні: проблеми

та перспективи // Зовнішня торгівля: право та економіка. – 2009. - №4(39). – С.83-86.

5. Шолота М. Г. Медичне страхування в Україні: проблеми та перспективи його впровадження [Електрон.ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/12_KPSN_2010/Economics/63485.doc.htm

УДК 330.341

БОШОТА Н.В.,
Мукачівський державний університет

ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Варіантів залучення грошових коштів для забезпечення процесів впровадження інновацій безліч. Велика кількість можливостей визначається не тільки альтернативами використання як власного, так і позикового капіталу, а й відмінностями в формах фінансування для різних видів інвестицій. Будь-яка інноваційна діяльність вимагає об'ємних капіталовкладень, тому пошук найбільш ефективної структури джерел залучення капіталу - важливе завдання керівництва будь-якої компанії.

Під джерелами фінансування впровадження інновацій розуміються існуючі та очікувані канали, що забезпечують підприємство фінансовими ресурсами, а також суб'єкти економічних відносин, готові інвестувати капітал для розвитку інноваційної діяльності організації.

Інноваційні компанії повинні точно оцінювати свої фінансові потреби і порівнювати їх з можливостями та перспективами розвитку на кожному етапі інноваційного процесу.

На різних стадіях інноваційного процесу джерела фінансування інновацій будуть різні, і чим ближче інноваційний продукт до кінця, тим більше можливості у підприємства залучити грошові кошти.

У розвинених країнах фінансування інноваційної діяльності реалізовується з приватних або державних джерел [2]. Так, наприклад, для більшості держав Західної Європи та США властиво розподіляти фінансові ресурси для НДДКР еквівалентно між приватним і державним капіталом.

Одним з факторів успіхів Канади в даній сфері є система взаємодії регіональної та федеральної влади, бізнесу та науково-дослідного комплексу. Регіональна інноваційна інфраструктура в Канаді включає бізнес-інкубатори, технопарки, інноваційні центри. Вони називаються центрами апробації та колективного користування обладнанням і технологіями. Подібний центр створений в кожній провінції. Центри оснащені найсучаснішим обладнанням, інноваційною технікою австрійського, німецького, французького виробництва. Будь-який підприємець, який прагне запровадити нові технології, інновації, технологічні пристосування, може провести перевірку реалізації проектів в цьому центрі, потім прийняти рішення, чи буде він ці інновації впроваджувати в своєму господарстві. Центр фінансується з федеральних коштів.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>